

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.319/2007/4. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Korompai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Korompai Gábor ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** alatti székhelyű felperesnek, - a dr. Nagy Imre ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. rendű, **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. rendű és **III.rendű alperes neve** uo. lakos III. rendű alperesek ellen tűrésre kötelezés iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. február 26. napján kelt 16.P.21.958/2006/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét **nem érinti**, megfellebbezett rendelkezését **helybenhagyja**.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékhivatal külön felhívása szerint 18.000,-(Tizennyolcezer) Ft, ugyanilyen módon kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg 45.000,-(Negyvenötezer) Ft másodfokú eljárási illetéket, megállapítja, hogy 567.000,-(Ötszázhatvanhétezer) Ft eljárási illeték az állam terhén marad.

Megállapítja, hogy a III. rendű alperes 18.600,-(Tizennyolcezer-hatszáz) Ft másodfokú eljárási illeték visszatérítésére jogosult az illetékhivataltól.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. és II. rendű alpereseket kötelezte, tűrjék el, hogy a felperes a rendelkező részben megjelölt ingatlanból, illetve ingatlan-tulajdoni hányadból elgíthesse ki a 25.000.000,-Ft és járulékai összegű követelését. A III. rendű alperest

mindezen ítéleti rendelkezések, megállapítások tülésére kötelezte. Az I. rendű alperest 250.000,-Ft, míg a II. rendű alperest 500.000,-Ft perköltség megfizetésére kötelezte. Határozata indokolásában a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés körében kifejtette, hogy az I. és II. rendű alpereseket a perben érintett ingatlanok forgalmi értékének arányában kötelezte a felperes által lerótt eljárási illeték, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az elsőfokú határozat részbeni megváltoztatása mellett az I-II. rendű alperesek által fizetendő perköltség összegének felemelését 330.000,-, illetve 660.000,-Ft-ra. Fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett teljes körűen eleget, miután csak következtetés útján állapítható meg, hogy ügyvédi munkadíj címén összesen bruttó 120.000,-Ft-ot ítélt meg javára. Az elsőfokú eljárás során a pertárgyérték 5 %-a + ÁFA összegű ügyvédi munkadíj megtérítésére tartott igényt, amely a kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel kétség kívül nem tartható ugyan, azonban a minimum összegnél (100.000,-Ft) mindenképpen több illeti meg. „Az ítélet perköltségre kötelező rendelkezésének nincs olyan üzenete sem az alperesek felé, hogy az ingatlan végrehajtási szakban történő átíratása, mint rosszhiszemű eljárás, nem élvez a jog védelmét, mert több tízmilliós követelés fedezeteivel játszózni, a végrehajtás eredményes lefolytatását éves nagyságrendben mérhető idővel késleltetni mindenkinek megér 120.000,-Ft perköltséget.” Az ügyvédi munkadíj összegét az ügyérték 3 %-ára kérte felemelni. Utalt arra, hogy egy másik ügyben, - amely szintén egyszerű ténybeli és jogi megítélésű volt - a másodfokú bíróság a 7.000.000,-Ft pertárgyérték mellett az elsőfokú perköltség összegét 248.485,-Ft-ra felemelte, emellett bruttó 100.000,-Ft ügyvédi költséget állapított meg a másodfokú eljárásra.

Az I-III. rendű alperesek a per fő tárgya tekintetében előterjesztett fellebbezésüket visszavonták.

A felperes fellebbezése **alaptalan**.

A bírósági eljárásban képviselőként részt vevő ügyvédet munkadíj és készkiadás illeti meg, ami a perköltség része (Pp. 75. § (2) bekezdés). A perköltségről - annak összegéről és viseléséről - a bíróság az eljárást befejező határozatában hivatalból dönt (Pp. 77. §, 78. § (2) bekezdés). Az elsőfokú bíróság a perköltség összegének meghatározása körében csak részben tett eleget indokolási kötelezettségének, ezzel kétségtől eljárási jogszabálysértést követett el, azonban az ügy mikénti eldöntésére nem volt kihatással és a hiányosságok a másodfokú eljárás során pótolhatóak. A felperes az elsőfokú eljárás során a hatályban lévő 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendeletre (a továbbiakban R.) hivatkozással a pertárgyérték 5 %-ában kérte megállapítani az ügyvédi munkadíj összegét. A R. sávosan, progresszíven határozza meg az ügyvédi munkadíj felső határát és a kötelezően megítélendő minimum összeget, míg a R. 3. § (6) bekezdése felhatalmazást ad a bíróság számára a felső határtól való eltérésre és általánosságban megjelöli a csökkentés és felemelés szempontjait. A jogszabály alkalmazásával kapcsolatban kialakult bírói gyakorlat egységes tekintetben, hogy az ügyvédi munkadíj megállapításánál a

pertárgyértéket irányadónak kell tekinteni, de emellett figyelembe kell venni az ügy bonyolultságát és a feleknek, valamint a jogi

-3-

Pf.III.20.319/2007/4. szám

képviselőiknek a perben kifejtett célszerű és indokolt jogi tevékenységét (BH.2003/473. számú jogeset). A mérlegelés során figyelembe kell venni az ügyvéd által szerkesztett beadványok munkaigényességét, valamint azt is, hogy a perérték nagysága általában az ügy nagyobb jelentőségére utal, az ügyvéd számára a pervitel során nagyobb felelősséget jelent. Mindezeket a megállapított munkadíjban megfelelően értékelni kell, a perérték alapján azonban mechanikus számítással nem határozható meg - minden esetre érvényesen - az ügyvédi munkadíj összege (BH.1993/52., 1993/515., 1993/569., 1996/321. számú jogesetek). A perköltség - azon belül az ügyvédi munkadíj - nem büntető szankció, annak összegét a jogszabályi keretek között a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan kell meghatározni, és a fellebbezésben írtakkal ellentétben nincs preventív, elrettentő funkciója sem. A magyar jogrendszer nem precedens rendszer, különös tekintettel az eljárási költségek összege körében, ezért indifferens, hogy egy másik ügyben milyen összegű ügyvédi munkadíj került megállapításra. A jelen peres ügyben a felperesi jogi képviselő egyoldalas keresetlevelet készített, emellett két alkalommal nyújtott be írásbeli nyilatkozatot (pertárgyérték meghatározás, III. rendű alperes perbevonása, keresetkiterjesztés), amelyek mind tartalmilag, mind terjedelmileg csekély jelentőségűek voltak, emellett két igen rövid ideig tartó (5 perc) tárgyaláson vett részt. Mindezen körülményeket és a jogszabályi szempontokat értékelve, azokat a jelen perben kifejtett ügyvédi tevékenységre vetítve megállapítható, hogy az ügy szakmai nehézségi foka, a kifejtett ügyvédi munka mind mennyiségi, mind minőségi szempontból indokolta a R. 3. § (2) bekezdés b) pontja szerinti minimum összegű ügyvédi munkadíj megállapítását, ez arányban áll a kifejtett jogi képviseleti tevékenységgel.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részében - a levezetett indokolásbeli kiegészítéssel - a Pp. 253. § (2) és (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezésüket visszavonták. Az I-II. rendű alperesek illetékfeljegyzési jog kedvezményben részesültek, míg a III. rendű alperes 21.000,-Ft eljárási illetéket rótt le. Az Itv. 58. § (7) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárási illeték 10 %-át kell megfizetni, ha a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyalásának megkezdése előtt visszavonják. Alperesenként - a felperes által megjelölt és nem vitatott - a pertárgyértékek alapján a feljegyzett, illetve lerovandó illeték a következőképpen alakul: I. rendű alperes pertárgyérték 3.000.000,-Ft, feljegyzett illeték 180.000,-Ft; II. rendű alperes pertárgyérték 7.500.000,-Ft, feljegyzett illeték 450.000,-Ft; III. rendű alperes meg nem határozható pertárgyérték 400.000,-Ft (Itv. 39. § (3) bekezdés c) pont) lerovandó illeték 24.000,-Ft. Az előbb felhívott jogszabályhely alapján járó illetékkedvezményre tekintettel a feljegyzett illetékből az I. rendű alperes 18.000,-Ft, míg a II. rendű alperes 45.000,-Ft - állam javára történő - megfizetésére köteles. A III. rendű alperes fellebbezésére 21.000,-Ft eljárási illetéket rótt le a 24.000,-Ft helyett. A kedvezmény folytán az általa viselendő összeg

2.400,-Ft, ezért a már lerótt illetékből 18.600,-Ft visszatérítésére jogosult az illetékhivataltól (Itv. 80. § (1) bekezdés i) pont).

-4-

A másodfokú bíróság a rendelkező részben írtak szerint marasztalta az I. és II. rendű alpereseket a feljegyzett illetékből 10 % megfizetésére, míg a fennmaradó rész tekintetében megállapította, hogy az az állam terhén marad (Itv. 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § (1) és (2) bekezdés, 14. §).

S z e g e d, 2007. október 29. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Lakatos Péter sk.
előadó bíró

Dr. Kasza Ferenc sk.
táblabíró